

Il Jansen reist rond in de internationale wereld van de gastronomie.

FOTO: ARCHIEF RB

Punten scoren door zelfevaluatie

De Ierse economie is *down and out*. Rapporten worden met de maand somberder, prognoses schetsen beelden van Ierland uit de tijd van de aardappelziekte. Men verwacht nu zelfs een flinke toename in emigratie. Met name de hotelindustrie en de restaurants krijgen klappen.

In de tijd van voorspoed, toen de *Celtic Lion* nog machtig brulde, hebben Jan en alleman hun geld gestoken in met name hotelbouw en woningprojecten. Dankzij subsidies uit Brussel kon de regering in Dublin zijn onderdanen paaien met rendementen waarop nauwelijks belasting werden geheven. Maar de *Celtic Lion* is gaan liggen, de crisis slaat keihard toe. Het percentage werklozen is in Ierland ongekend hoog, want half Ierland werkte in de bouw. Aan de zuidkust zie je her en der onafgemaakte bouwprojecten.

Wat een aangenaam welkom is het dan als je het Cliffhouse hotel in Ardmore binnenwandelt. Alles straalt rust en gastvrijheid uit. Directeur Adriaan Bartels, Nederlandse ouders maar geboren in Kenia, loopt je met een brede grijns tegemoet. Chef Martijn Kajuitter, die we nog kennen van De Kas in Amsterdam, is druk, druk, druk.

Eigenaar Barry O'Callaghan, de 38 jaar jonge miljardair, heeft het goed voor met zijn hotel en de regio. Hij bewoont een fraaie kustvilla en heeft vanuit zijn jeugd nostalgische ideeën over *regional prosperity*. Dat komt de heren Bartels en Kajuitter natuurlijk mooi uit. Het hotel op volle toeren, en voor de keuken rijden ook niet-hotelgasten graag een paar kilometer om. In de huishouding, de keuken en de bediening werken veel niet-Ieren. We zien Polen, Hongaren, Australiërs, Duitsers, Engelsen en Nederlanders. De Ieren staan niet te trappelen om in de horeca te werken, denkt Kajuitter: „Ze kijken een beetje neer op dit werk.” Zonder uitzondering zijn de buitenlanders bijzonder vriendelijk, vooral de lichtvoetige Poolse dames die de borden rondbrengen. „*And how ar you today? What lovely weather, no?*”, is de begroeting bij het ontbijt. „*Oh, you like salmon and nothing else?*” Ze vragen het met gemeende belangstelling. De jonge Pool die de bagage rondbrengt, sluit en passant ook even je laptop aan en Phillip, die elke dag de trappen en de gangen

stofzuigt, stopt als je langskomt en vraagt naar je wel-bevinden. Het hele personeel is daar intensief, maar ontspannen mee begaan.

Hoe zit dat allemaal? Is die aanpak typisch Iers? Hoe smeed je dit soort collectieve dienstbaarheid? Adriaan Bartels, die nog stage liep in de Keizerskroon in Apeldoorn toen John Halvemaan daar chef-kok was. „We hebben minder last van de crisis, omdat we nauwelijks concurrentie hebben. Cliff House is het enige luxe resort hotel tussen Cork en Waterford.”

Van al die nationaliteiten een team maken, is een hele uitdaging. „Ik heb een methode ingebracht van een soort zelfevaluatie. Iedereen vult eens per maand een rapport in waarmee ze hun eigen werk onder de loep nemen. Je start met een aandeel van duizend punten. Aan de hand van 26 evaluatiepunten kun je die vermeerderen of kwijtraken. Roken bijvoorbeeld, levert minpunten op. Te laat komen op je werk of door de voordeur binnenkomen ook, er is een personeels-

ingang.

Pluspunten kun je binnenhalen wanneer je met een goed idee komt.

Wat valt er te verbeteren, daar gaat

het om. Wanneer jouw idee ook nog in de praktijk wordt gebracht, krijg je extra punten. Wie per maand het hoogste verschil scoort, krijgt daarvoor ook weer punten. Het verschil op jaarbasis krijg je uitbetaald. Een goed idee is bijvoorbeeld 5 punten, het idee van de maand levert 25 punten op. Doe je mee aan een extra training, dan scoor je sowieso 5 punten. Offer je daar vrije tijd voor op, dan levert dat 10 punten op. Bied je aan om het vuil in de parkeergarage weg te werken, dan krijg je 25 punten.

Er is ook een teamindex. Het team van de maand scoort weer extra. Maak je inbreuk op de huisregels, dan gaan er flink punten vanaf. Op deze manier ben je elke maand even met jezelf bezig om je af te vragen of je het goed doet. Met name de Oost-Europeanen zijn erg gericht op geld, dus als ze meer kunnen verdienen, doen ze registreerbaar hun best.”

Of het Cliff House in zijn geheel ook rendeert? „Mister Barry O'Callaghan steekt zijn geld hier niet per se in om het rendement. We praten over een investeringstotaal van €30 miljoen. Natuurlijk wil hij er aan verdienen, maar toch is het voor hem ook een soort liefdewerk, hij houdt van deze regio. Martijn en ik kunnen het in elk geval goed met elkaar vinden, we zijn als twee *peas in a pot*. Hij heeft me de passie voor het vak teruggegeven.”

ROKEN LEVERT MINPUNTEN OP